

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.224/2015/10.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2016. év június hó 28. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A pénzmosás bűntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 25.B.555/2015/15. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott cselekményét bűnsegédként elkövetett csalás bűntetteként (1978. évi IV. törvény 318. §. (1) és (6) bekezdés a./ pont) minősíti, amelyet a vádlott különös visszaesőként követett el.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét 3 (három) évre enyhíti.

A vádlottal szemben 580.188,- (ötszáznyolcvanezer-száznyolcvannyolc) forint vagyonekobzást rendel el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék 2015. év június hó 18. napján kihirdetett 25.B.555/2015/15. számú ítéletével a vádlott bűnösségét, mint visszaesőt pénzmosás bűntettében állapította meg. Ezért őt 2 évi és 6 hónapi - börtönben letöltendő - szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Kötelezte vádlottat a bűnügyi költség viselésére.

Az ítélettel szemben az ügyész a kiszabott büntetés súlyosítása, míg vádlott a cél megjelölése nélkül, védője megalapozatlanság és téves minősítés okán jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.736/2015/1. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezést megalapozatlannak tartotta. Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárását, a bizonyítást a szükséges és elégséges mértékben lefolytatta, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg. Meggyőző indokolással vetette el a vádlotti védekezést, és meggyőző érvekkel indokolta, hogy melyek azok a körülmények, amelyekből a vádlottnak tudnia kellett, hogy tevékenységével bűncselekményből származó pénzek legalizálásához nyújt aktív segítséget. Helyesen alkalmazta az 1978. évi IV. törvény rendelkezéseit, mert a feltételes szabadság kedvezményéből kizárt vádlott esetében az elbíráláskor hatályos törvény nem tartalmaz kedvezőbb

megítélési lehetőséget.

A bűncselekmény minősítése törvényes, a bűnösségi körülményeket is alapvetően helyesen jelölte meg, azokat azonban nem megfelelő súllyal értékelte és a büntetés kiszabására vonatkozó indokolás is részben hibás érvelést tartalmaz. A középértékűtől való eltéréssel kapcsolatos érvelése vitatható, a vádlott előéletére és életvezetésére figyelemmel nyomatékos súlyosító körülmények állnak fenn, míg a vádlott részleges ténybeli beismerő vallomásának alig van súlya. Nem megfelelő az a hivatkozás, hogy a vádlott eszköz volt mások kezében, és elsősorban nem is ő nyert, figyelemmel arra, hogy az eljárás során fel sem merült olyan adat, hogy a vádlott valamiféle presszió hatására vett volna részt a bűncselekmény elkövetésében, illetőleg az elsőfokú bíróság is azt állapította meg, hogy vádlott cselekvőségének célja a közreműködése ellentételezéseként felajánlott jutalom volt. A vádlott haszonszerzési célzattal, saját elhatározásából követte el a cselekményt és ezen az sem változtat, hogy más személy(ek) is vagyoni előnyhöz jutottak a bűncselekmény révén. A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés aránytalanul enyhe, a büntetési célokat a középértékhez közelítő tartamú börtönbüntetés szolgálja. Az ügyész a Btk. 77/B. § a./ pontja alapján vagyoneklobzás alkalmazását tartotta indokoltnak 580.000,- Ft erejéig.

A vádlott a nyilvános ülést megelőzően érdemi észrevételeit tartalmazó beadványt juttatott el az ítéletáblához, melyben korábbi, nyomozati vallomásával egyezően elismerte a bűncselekmény elkövetését, azonban továbbra is tagadta, hogy az interneten keresztül ő próbálta volna meg elutalni, illetőleg utalta volna el a pénzösszeget. Ismételten hivatkozott arra, hogy tudomása szerint nem bűncselekményből származott a pénz.

Előadta, hogy a sikertelen pénzfelvételkor megbízója a bankon kívül várta őt, itt értesült a fejleményekről, másnap együtt bementek a bankfiókba és társa próbálta igazolni az átutalás jogosságát. A bankfiókban megnyugtatták őket, hogy a pénz továbbutalása már megtörtént, így ez is megerősítette az abban, hogy a pénz nem bűncselekményből származik. Hosszasan részletezte, hogy semmiféle módon nem kívánt volna bűncselekmény elkövetésében közreműködni, hiszen hosszú idő óta élt álnéven, hamis személyazonossággal és ez számára sokkal fontosabb volt, mint egy esetleges bűncselekmény elkövetéséből remélt haszon. Azt is előadta, hogy az általa megnevezett személyek nyilvánvalóan nem támaszthatták alá a vallomását, mert ezzel rögtön a vádlottak padjára ülhetek volna mellé. Nem vitatta, hogy az adott cselekményt gondatlanul elkövethette, hivatkozott arra, hogy jogerős szabadságvesztés büntetését tanulással tölti, érettségit kíván tenni, illetőleg környezetmérnöki diplomát kíván szerezni.

A védő a nyilvános ülésen előadta, hogy az elsőfokú bíróság feladatának - amely a tényállás megállapítása - nem tett eleget. Ennek következtében ítélete megalapozatlan a Be. 301. § /1/ bekezdés I. pontjának a./, b./ és c./ pontjában megjelölt okokból. Álláspontja szerint ugyanakkor a helyes tényállás a rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható és ennek eredményeként a vádlottat fel kell menteni.

Az, hogy megvalósult az alapbűncselekmény nem igazolható, hiszen a feljelentés ténye ennek igazolására nem alkalmas. A Btk. 3. §-a szerint a külföldön nem magyar állampolgár által elkövetett bűncselekményre a magyar jogot akkor lehet alkalmazni, ha az elkövetés helye szerinti állam joga alapján is bűncselekmény. Ha Cipruson történt a cselekmény, akkor nem tudható, hogy ez a cselekmény bűncselekmény, ha pedig ismeretlen helyen történt a bűncselekmény elkövetése, akkor nem megítélhető az, hogy az elkövetés helye szerinti állam joga bűncselekménynek minősíti-e vagy sem.

A védő álláspontja szerint, mint tényállási elem a célzatosság megléte is hiányzik, a pénzmosás szándékos és célzatos bűncselekmény. Az elsőfokú bíróság ítélete megállapította, hogy nem azzal a céllal követte el a terhelt a terhére rótt cselekményt, hogy bűncselekményből származó pénz eredetét leplezze, hanem azzal a célzattal, hogy a megbízói kívánságának eleget téve ellenszolgáltatáshoz jusson, mert a célzata, tudata csak erre terjedt ki.

Továbbá vitatta, hogy a vádlott tevékenysége a pénzügyi tevékenységnek minősülne. A Btk. 303/C. § /2/ bekezdésében található értelmező rendelkezés értelmében a készpénzes felvétel sem pénzügyi műveletnek, sem gazdasági tevékenységben való felhasználásnak nem tekinthető, ahogyan egy egyszerű pénzátutalás sem (pl. a hozzátartozók számlájára).

A vádlott megkísérelte felvenni a pénzt, ami zárolva volt, a későbbi átutalással való próbálkozás viszont nem köthető a vádlott személyéhez, semmilyen bizonyíték nem volt ezzel kapcsolatban.

Mindezek alapján az eljárás megszüntetését illetően a vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentését indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán fenntartotta a beadványában foglaltakat.

A Fővárosi Ítéletábrla a kétirányú perorvoslatok folytán eljárva bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást. Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartva kellő részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást, ügyfelderítési kötelezettségének teljes mértékben eleget tett. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat irathűen rögzítette, egyenként és összességében is értékelte. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékot, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak. Az ítélet indokolása pedig mindenre kiterjedő. Az elsőfokú bíróság a tényállást a vádlott nyomozás során tett vallomása, a meghallgatott tanúk vallomására és az okirati bizonyítékokra alapította.

A bűncselekmény jellegéből adódóan számos bizonyíték beszerzésére csak nemzetközi jogsegély keretében kerülhetett sor, arra figyelemmel, hogy a pénz útjának teljes felderítésére csak ennek keretében volt mód. A vádlott nem tagadta, hogy tudott arról, hogy a cég számlájára érkező pénz nem legális forrásból származik és az elkövetés módjából az is egyértelmű, hogy a bűncselekmény elkövetésének részleteibe nem avatták be. Vallomása szerint szerepe arra korlátozódott, hogy a cég bankszámlájára beérkező pénzt - jutalék ellenében - felvegye, amely jutalék nyilvánvalóan bűnös közreműködésének díjazását jelentette.

A megállapított tényállás döntően mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, azt csupán egyes részleteiben a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a másodfokú bíróság az alábbiakkal pontosítja:

Az ítéleti tényállás 3. oldal első bekezdéséből mellőzi A "bűncselekményből származó pénz tisztára mosása érdekében" mondatrészt.

Az ítéleti tényállás 3. oldal 4. bekezdését mellőzi.

Az ítéleti tényállás 3. oldal 5.bekezdését úgy pontosítja, hogy a vádlott tisztában volt azzal, hogy az általa alapított céget, amelynek a bankszámlája felett rendelkezett, az arra érkező összeg nem illeti meg.

Mellőzi a tényállásból a megkísérelte az összeget netbankon keresztül továbbutalni, e helyett azt rögzíti, hogy pontosan nem állapítható meg, hogy ki kísérelte meg netbankon keresztül a pénz továbbutalását.

A tényállás 5. oldal első bekezdését úgy pontosítja, hogy pontosan nem állapítható meg, hogy ki utalta tovább a számlán rendelkezésre álló pénzösszeg ott megjelölt részét.

Az ítélet tábla a tényállást továbbá azzal egészíti ki, hogy a vádlott ismeretlenül maradt társai rendelkeztek a vádlott által nyitott céges bankszámla adataival, melyet ismeretlen módon kaptak meg a vádlottól, a pénz utalása a bankszámlára nyilvánvalóan csak a bankszámla megnyitása után és a bankszámlaszám ismeretében történhetett meg.

Az így kiegészített, helyesbített tényállás már minden vonatkozásban megalapozott és miután az elsőfokú bíróság eleget tett a törvényben írt indokolási kötelezettségének, ezért az irányadó volt a másodfokú eljárásban.

A vádlott vallomásaiban megnevezte azt a társát - a hamis vádra történt kioktatást követően -, aki közvetített közte és a számára is ismeretlenül maradt további elkövető(k) között. A vádlott hosszabb idő óta álnevet használva élt, hamis okiratokkal és társa utasításának megfelelően alapította meg a Golistic Corporaion nevű céget és nyitott céges bankszámlát, amelyhez internetes banki hozzáférés is biztosított volt, lehetővé téve, hogy minden számlamozgás és tranzakció nyomon követhető/elintézhető legyen anélkül, hogy bárkinek személyesen meg kellene jelennie bármely bankfiókban.

Ennek pedig egyértelműen megfeleltethető, hogy az ismeretlenül maradt társa(i) a vádlott számára ismert személy közvetítésével akkor küldték őt a bankfiókba, amikor a cég bankszámláján már megjelent az a pénzösszeg, amit ismeretlenül maradt társa(i) az irányadó tényállásban írtak szerint utaltak át.

Elkerülte az elsőfokú bíróság figyelmét, hogy a vádlott valaki(k)nek a felhívása alapján alapított céget és nyitott bankszámlát az adott cég részére, ezen alapítással és számlanyitással kapcsolatban is voltak költségek, majd a vádlottnak értesülnie kellett arról, hogy az általa nyitott bankszámlán már rendelkezésre áll pénz illetőleg utasítani kellett őt arra, hogy a számlán lévő pénzzel milyen teendője van. Ez teljesen egybevág a vádlott azon nyilatkozatával, hogy személyesen kérték fel arra, hogy vállalja az adott cég alapítását, a vonatkozó bankszámlanyitást, pénzfelvételt, az általa megnevezett személy felhívására jelent meg a bankfiókban és kísérelte meg a tényállásban megjelölt pénzösszeget készpénzben felvenni. Az álneven élő, minimális jövedelemmel rendelkező vádlott nyilvánvalóan nem saját pénzéből finanszírozta a cég alapítással és a számlanyitással kapcsolatos költségeket, továbbá nincs azt cáfoló bizonyíték, hogy a vádlott nem beszélt megfelelő szinten sem angol, sem ukrán nyelven, így mindenféleképpen kellett lennie olyan személynek, aki a kapcsolatot tartja az ukrán elkövető(kk)el és az igényeket közvetíti a vádlott irányába.

Megjegyzzi az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának 7. oldal utolsó és 8. oldal első és második bekezdésében kifejtette, hogy a vádlott cselekvősege révén valósulhatott meg az adott bűncselekmény, azonban ennek jogi következtetéseit már helytelenül vonta le.

Az elsőfokú bíróság - helyesen törvényes vád hiányában - nem fejlesztette tovább a bizonyítási eljárást a társ(ak) kilétének megállapítása irányába, azonban a vádlott által megnevezett személyek közreműködését vagy annak hiányát pusztán tagadó vallomásuk alapján nem lehet vélelmezni. Megjegyzzi az ítélet tábla, hogy 1. sz. tanú felkutatása során a rendőri jelentésben olyan adat szerepel, hogy nővére elmondása szerint Ukrajnában tartózkodik (nyom.írat 1203.oldal), más érintett

személlyel kapcsolatban ilyen adat nem merült fel.

Helytelennek ítélte az ítélőtábla az elsőfokú bíróság kérdés felvetését 2. sz. tanú bűnösségét (ítélet indokolás 11. oldal utolsó bekezdés 4. sor) illetően, a tanú eljárásjogi pozíciójából eredően.

Arra vonatkozóan - az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően - nincs egyértelmű bizonyíték, hogy az internetes banki hozzáférés segítségével valóban a vádlott volt az a személy, aki a tényállásban írtak szerinti pénzüsszeget elutalta a tényállásban megjelölt banknál vezetett bankszámlára. Maga az elsőfokú bíróság is több bizonytalansági tényezőt észlelt e körben, (több vádlotthoz köthető telefonszám, melyek közül csak egynek az adatforgalma ismert, a bankfiókhoz közelinek vélt lakcím, tartózkodási hely) azonban ezeket mindenféle alapos indok nélkül elvetve állapította meg azt, hogy kizárólag a vádlott lehetett az a személy, aki az interneten keresztül a pénzt elutalta.

A nyomozás során időben elvégzett nyomozási cselekmények egyértelműsítették volna, hogy milyen IP címről indították az elektronikus utalást, azonban a bírói szakban ezen hiányosság már nem volt pótolható, egyéb bizonyíték pedig e körben nem állt rendelkezésre. A kétséget kizáróan nem bizonyított tény azonban a vádlott terhére értékelni nem lehet.

Teljességgel kizárható, hogy a vádlott ismeretlen társa(i) a lelepleződés veszélyét vállalva vádlottal együtt megjelent(ek) volna a bankfiókban, ahol köztudottan az ügyféltérben is kamerák vannak elhelyezve. Ugyiszintén kizárható, hogy a vádlott büntársa(i) kozkázatták volna azt, hogy bármilyen rövid ideig és útvonalon a vádlott önállóan mozogjon a bankfiókból felvett közel 100 milliós összegű pénzzel.

A rendelkezésre álló adatokból csak arra vonható következtetés, hogy vádlott társa(i) a bankfiók közelében várt(ak) rá, illetőleg a pénzre, így gyakorlatilag a bankfiók elhagyását követően azonnal értesült(ek) arról, hogy a pénzfelvétel megghiúsult (ehhez semmiféle telefonos kapcsolatra nem volt szükség). Ezután az elkövetői kör bármely tagja interneten keresztül a netbakolást lehetővé tevő kód és jelszó ismeretében, gyakorlatilag bárholnan megkísérelhette a pénzutalást, majd a zárolás feloldását követően a tényállásban írtak szerint elutalhatta a pénzt. Ehhez a vádlott közreműködésére már nem volt szükség és annak kockázata is jelentősen lecsökkent, hogy a vádlott esetlegesen más számlaszámra utalja a pénzt.

Mindebből következően - ahogy azt az elsőfokú bíróság ítéleti tényállásában és annak indoklásában is megállapította - a vádlott maga is közreműködője volt az ismeretlen társak által megvalósított bűncselekménynek. A számlanyitás és pénz fogadását lehetővé tevő bankszámla nélkül nem lett volna kivitelezhető az a vagyon elleni bűncselekmény, amelynek keretében az Anretol Trade Limited cég Trasta Komercbanka banknál vezetett számlájáról a pénzutalást elindították.

Mindebből pedig csak az a következtetés vonható le, hogy a vádlott nem önálló az ismeretlenül maradt személyektől elkülönülő bűncselekményt - pénzmosás büntette - valószínű meg. A hamis személyazonossággal történt céges bankszámlanyitás, a megadható bankszámlaszám léte teremtette meg a feltételét annak, hogy valaki(k) arra a számlaszámra pénzt utaljanak. A bankszámlára érkező pénzhez való hozzájutásnak két módja volt:

- a bankszámlán megjelenő pénzt a vádlott a bankban készpénzben felveszi figyelemmel arra, hogy a bankszámláról csak ő rendelkezett pénzfelvételi jogosultsággal és átadja ismeretlenül maradt büntárs(ak)nak,
- a bankszámlán rendelkezésre álló pénzt az internetes bankoláshoz szükséges kóddal és

jelszóval rendelkező személy tetszőleges, általa meghatározott számlára elutalja. A banki kód és jelszó kizárólag vádlott útján juthatott bárkinek a tudomására.

A vádlottnak a tényállásban rögzített cselekvőségével kapcsolatban az állapítható meg és az elsőfokú bíróság ítéleti tényállása is ezt tartalmazza, hogy a vádlott hamis személyazonossággal céges bankszámlát nyitott és a bankszámlára olyan pénz utalása történt, amely pénz sem a vádlottat, sem az általa „képviselt” céget nem illette meg.

Az is rögzíthető, hogy a vádlott nem volt tisztában azzal, hogy az általa nyitott bankszámlán megjelenő pénz milyen konkrét cselekvőség folytán jelenik meg a bankszámlán, tehát nem tudta és nem is tudhatta, hogy ismeretlenül maradt társai pontosan milyen módon követték el azt a csalást, amelynek ő maga is közreműködője, részese volt. Azt azonban tudta, hogy a számlán megjelenő pénz csak általa ismeretlen sértett megtévesztése/tévedésbe ejtése edényeként jelenhetett meg az adott számlán, ugyanis senki nem kívánta a magát álnéven megnevező vádlott által képviselt Magyarországon számlával rendelkező céget a saját vagyona terhére pénzhez juttatni. A vádlott tehát közreműködött abban, hogy ismeretlen társa(i) jogtalan haszonszerzés végett, ismeretlen sértettet tévedésbe ejtettek és ezzel kárt okoztak, így cselekménye az elkövetési értékhez igazodóan elkövetett csalás büntette, amelyet bűnsegédként valósított meg.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás eredményeképpen megállapított tények alapján jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott által elkövetett bűncselekmény pénzmosás, mert cselekvősége a megállapítható alaphűncselekményhez - információs rendszer felhasználásával elkövetett csaláshoz - kapcsolódik, függetlenül attól, hogy a vádlott tudattartama erre nem terjedt ki.

A pénzmosással kapcsolatban az alábbiakat rögzíti az ítéletábla. A pénzmosás minden olyan eljárást magában foglal, amely arra irányul, hogy lehetetlenné tegye az illegálisan szerzett - alaphűncselekményből származó - pénz eredetének azonosíthatóságát, és legális forrásból származónak tüntesse fel azt. Ennek körében az elkövető arra törekszik, hogy a bűnös úton megszerzett pénzt olyan tulajdonságokkal ruházza fel (származási hely, jogcím), amely folytán alkalmassá válik arra, hogy illegális eredetét a hatóságok elöl elrejtse, leplezze. A pénzmosás olyan illegális gazdasági szolgáltatást is magában foglalhat, amelynek az a célja, hogy a bűncselekménnyel szerzett vagyon eredetét igazolhatóvá tegye, melynek következtében az megszabadul felismerhetően jogellenes voltától.

Önmagában a csalás útján megszerzett pénz készpénzben történő felvétele nem minősül olyan banki műveletnek, ami a pénzmosást megalapozná, hiszen a készpénz felvétele alkalmatlan a pénz eredetének leplezésére, kizárólag a bűnös úton megszerzett pénz fizikai megjelenítését szolgálja. A pénz útja pedig a számlára érkezésig egyértelműen nyomon követhető és azonosítható volt, nem a számítástechnikai rendszerbe történt beavatkozással, hanem az adott cég kódjának és jelszavának jogosulatlan felhasználásával történt.

A bűncselekmény elkövetése jelen ügyben úgy indult, hogy a vádlott hamis személyi igazolvánnyal, hamis bankszámlát nyitott, azaz adott bűncselekmény elkövetésében ismeretlenül maradt társaival megállapodott, a vádlott tudata a vele közöltek alapján átfogta, hogy csalási cselekményben működnek közre. Erre utal a vádlott azon vallomásrésze is „ukrán üzleti szereplők szürke gazdaságból származó pénzt akartak utalni.” Azaz a vádlott tisztában volt azzal, hogy bűncselekményben működik közre, tevékenysége teremti meg a pénz megjeleníthetőségét a bankszámlán, majd annak felvételét, amely egyértelműen csalárd magatartás. Ugyanakkor abból a tényből, hogy internetes banki hozzáférést is igényelt a vádlott, amelyet nem ő használt, azzal is

tisztában kellett lennie, erre azért van szükség, hogy a pénz számlán való megjelenése/felvehetősége ellenőrizhető legyen, továbbá a pénz gyors mozgatása is lehetővé váljon, ami megakadályozza a bűncselekmény elkövetésének lelepleződését követően a bankszámlán rendelkezésre álló pénz blokkolását. (Jelen esetben is történt próbálkozás a pénzösszeg zárolására, azonban az idő rövidsége akadályozta a sértett hatékony fellépését).

A vádlott - amikor anyagi előnyért arra vállalkozott, hogy magát más személynek kiadva bankszámlát nyit és a nevére, számlájára átutalt pénzt felveszi és továbbítja, tisztában volt azzal, hogy tevékenysége folytán más kár ér. Az elkövetés körülményeiből csak ez a következtetés volt levonható.

Mindezek alapján az ítélet tábla a vádlott cselekményét az 1978. évi IV. törvény 318. § (1)(6) bekezdés a./ pontja szerint különösen nagy kárt okozó csalás bűntettének minősíti, melyet a vádlott az 1978. évi IV. törvény 21. § (2) bekezdés értelmében bűnsegédként követett el.

Az elsőfokú bíróság a Btk. 2. §-a alapján helyesen alkalmazta a vádlott esetében az elkövetés idején hatályos anyagi jogi rendelkezéseket. Arra figyelemmel, hogy a jelenlegi Btk. nem tartalmaz kedvezőbb szabályt vádlott esetében a bűncselekmény minősítésének változására figyelemmel sem - mind az elkövetés, mind az elbírálás idején hatályos anyagi jogszabály értelmében a minősített csalás bűntettének büntetési tétele 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés - az ítélet tábla is az 1978. évi IV. törvény rendelkezéseit alkalmazta.

Rögzíti az ítélet tábla, hogy az ítélet rendelkező részében az elsőfokú bíróság helytelenül tüntette fel a vádlott visszaeső minőségét a személyi részt követően a bűnösséget kimondó ítéleti rendelkezés előtt.

A 61/2008. BK vélemény 7. pontja értelmében „a Btk. Általános Részének rendelkezésein alapuló, a bűncselekmény minősítésével kapcsolatos szöveges kiegészítéseken kívül a rendelkező részben indokolt szövegesen utalni a büntetés kiszabása során a vádlott terhére értékelendő legfontosabb általános részi rendelkezésekre is.

Ennek megfelelően a vádlott bűnösségét megállapító ítéletben - alapul véve a Be. 258. § (2) bekezdésének e./ pontját, illetve Be. 330. § (2) bekezdésének a./ pontját - a bűnösség megállapítását és a bűncselekmény megjelölését követően, a büntetés kiszabásáról rendelkezések előtt, fel kell tüntetni, ha a vádlott, mint visszaeső, különös visszaeső, többszörös visszaeső, vagy erőszakos többszörös visszaeső, illetve azt, hogy bünszervezetben követte el a bűncselekményt: Ezért a bíróság a vádlottat - mint visszaesőt (különös visszaesőt, többszörös visszaesőt, erőszakos többszörös visszaesőt, mint bünszervezetben elkövetőt) - ... szabadságvesztésre ítéli, melynek végrehajtását fegyházban (börtönben) rendeli végrehajtani."

Ugyanakkor a minősítés változásra figyelemmel a vádlott az 1978. évi IV. törvény 15. pontja értelmében jelen cselekményét különös visszaesőként követte el.

A hivatkozott BK véleménnyel összhangban a vádlott különös visszaesői mivoltát tehát, mint a büntetés kiszabását befolyásoló tényezőt a büntetés kiszabását megelőzően szükséges feltüntetni, arra figyelemmel, hogy az ítélet tábla a főbüntetés mértékét nem érintette, csupán ennek megállapítására szorítkozhat.

A büntetés kiszabását befolyásoló tényezők körében további enyhítő körülményként értékelte az ítélet tábla a további jelentős időmúlást, amely a vádlottnak nem felróható.

Az értékelt bűnösségi körülmények alapján az ítélőtábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő tartamú főbüntetést szabott ki, melynek sem súlyosítása, sem enyhítése nem indokolt, azonban a kiszabott mellékbüntetés tartamát a főbüntetés tartamához igazodóan mérsékelte.

Az ítélőtábla egyetértve a fellebbviteli főügyészség álláspontjával az 1978.évi IV. törvény 77/B. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a bűncselekmény elkövetéséért kapott 580.188,- Ft-ot elkobozta.

A Fővárosi Ítélőtábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján változtatta meg, az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdésében foglaltak alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2016. év június hó 28. napján.

Dr. Rédei Géza s.k.
tanács elnöke

. Vincze Piroska s.k. . Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 25.B.555/2015/15. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 1.Bf.224/2015/10. számú ítéletében foglalt változtatásokkal a mai napon jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2016. év június 28. napján.

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Palásti Zsófia
tisztviselő